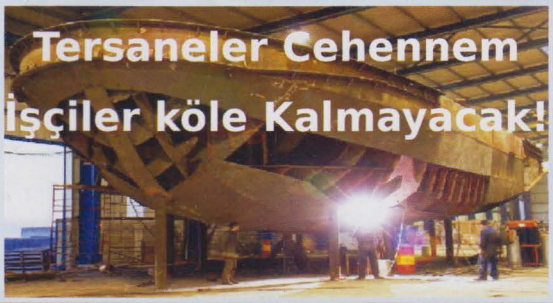

Tersane İşçilerinin sesi

ROTA

Tersane İşçileri Birliği Derneği Aylık yayın organı Eylül 2009 Sayı: 25 Fiyatı: 1 TL

Tersane Patronları Krizin faturasını işçiye kesmeye devam ediyor!

- İşten atmalar yasaklansın!
- Ücretler arttırılsın, ana firma tarafından zamanında ödensin!
- Taşeronluk sistemi kaldırılsın, herkese kadro hakkı tanınsın!
- İşçi sağlığı ve güvenliği tedbirleri alınsın,ölümler durdurulsun!
- Sigorta Primleri ana firma tarafından, gerçek ücret üzerinden ödensin!

İnsanca Yaşam ve Çalışma Koşulları için

GÜCÜMÜZÜ BİRLEŞTİRELİM!

Birleşen İşçiler YENİLMEZLER!

ROTA'DAN

Tersane İşçilerinin aylık gazetesi ROTA. Bu sayısında yine yoğun bir gündemle tersane işçisinin karşısına çıkıyor. Marmara bölgesinde sağanak bir biçimde yağan yağmur, sele neden oldu. Sel neticesinde 31 kişi sulara gömülerek hayatını kaybetti. Bunların içerisinde Pameks Tekstil'de çalışan 7 işçi kadının ölüm (öldürülüş) biçimi, sermayenin işçiye verdiği değeri en açık haliyle ortaya koyuyor. Küçük bir kamyonetin tek kapılı karavanında mahsur kalan 7 kadın işçi boğularak öldü. Burada bir kez daha görüyoruz ki; İşverenler işçiye işte bu kadar değer vermektedir. Günde 15 saat üç kuruşa çalışan kadın işçilere servis tahsis etmeyen işveren 7 kişinin katilidir. Tıpkı bizleri filikalara doldurup denizin dibinde boğulmamızı sağlayan tersane patronu gibi...

İşçi hayatını esas almayan, yağlı kasalarını düşünen sermayedarlar işçilerin mezarını kazıyor. Çünkü bu düzen kar merkezli düşünen bir düzen, öyle bir sistem ki, çoğunlukla emekçilerin yaşadığı semtlerdeki alt yapı sistemi konusunda herhangi bir çalışma yapmayarak, en basit bir yağmurda sel'e ve ölümlere neden olmaktadır. İşte kapitalizmin kent gerçeği budur. Konut inşaasından tutunda alt yapı sistemine kadar her şey bu düzen kadar çarpık ve mantık dışıdır. Dolayısıyla Depremdede, selde de asıl katil sermaye düzenidir. Gayet tabi insan sağlığına uygun bir kentleşmeyle ve alt yapı sistemiyle ölümleri önleyebilmek mümkün. Ama sermaye insan merkezli düşünmemektedir.

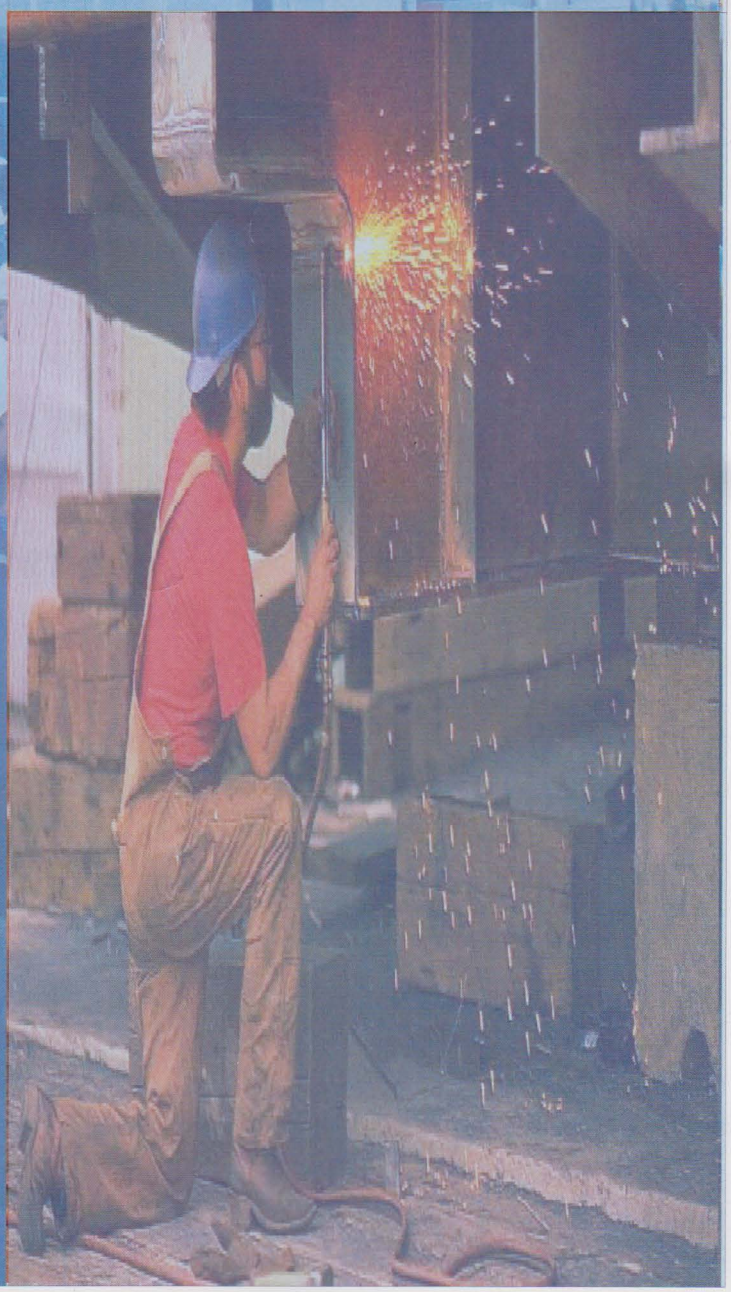
Gelelim Kapitalizmin bir parçası olan GİSBİR sermayesine. Krizin faturasını en acı biçimiyle yaşayan tersane işçisi açlık, sefalet, yoksulluk ve iş cinayetleriyle boğuşmaya devam ediyor. Ağustos ayı içerisinde Zonguldak Ustaoğlu tersanesinden bir ölüm haberi daha geldi. Hüseyin Kaya isimli 33 yaşındaki işçi kardeşimiz elektrik akımına kapılarak yaşamını yitirdi.

Yine zonguldak Ereğli gemi inşaa tersanesinde çalışan işçi arkadaşlarımız 5 aydır ücretlerini alamadıkları gerekçesiyle direnişe geçti. Kamuoyunda ses getiren bu eylemin ardından Ereğli Gemi inşaa Tersanesi patronu işçilerin taleplerini kabul etmek zorunda kaldı.

Kocaeli'de kurulu bulunan UM tersanesi işçileri ücretlerini 2 aydır alamadıkları gerekçesiyle basın açıklaması yapmak istedi. Ancak UM Tersanesi patronu tarafından tersaneye kilitlendiler. Dışarı çıkmaları ve basına bilgi vermeleri engellendi ve iştan atılmakla tehdit edildi.

Kraliyetlerini ilan eden tersane patronları her türlü kuralsızlığı uygulamaktan geri durmuyorlar. Yaşadıkları krizin etkisiyle ücretleri aylarca ödememe, ücretleri düşürme, Yoğun çalıştırma, sosyal hakların gaspı ve iş cinayetleri konusunda rekora koşmaktadırlar. En ufak bir tepkiyi de zorbaca entrikalarla bastırmaya çalışıyorlar. Amaçları onlara itaat eden köleler yaratmak. Ancak hevesleri kursaklarında kalacak.

Tersane işçileri daha fazla köleliğe boyun eğmeyecek. Bu gün onların olabilir, istedikleri kadar keyiflerince at koştursunlar, Ancak yarınlar tersane işçisinin olacak. Bu onurlu bir mücadeleyi gerektirmektedir. Tersane işçisi onurlu olduğunu Tersane patronlarının bezirgan saltanatına er ya da geç göstereceklerdir.

★ Sınıfa Karşı sınıf! ★

Sigortalarımız ya hiç yatmıyor, ya eksik yatıyor ya da asgari ücret üzerinden yatırılıyor. Maaşlarımız yarı yarıya düştü. Aylık olarak ödedikleri sadece cep harçlığı. Yani ertesi gün işe gelebilmek ve onların işlerini yapabilmek için sadece yol parası. Ücretlerimiz tam olarak aylarca ödenmiyor. İşçi sağlığı ve güvenliği önlemleri ise Hiçbir şekilde alınmıyor. Her ay 1 ya da 2 işçi arkadaşımızın ölüyor, onlarcası yaralanıyor ve sakat kalıyor. Kriz gerekçe gösterilerek 25 bine yakın işçi arkadaşımızın işine son verildi. Geriye kalan işçi arkadaşlarımız ağır çalışma şartlarına maruz kalıyor. İşverenler kemerleri sıkın diyor. Geçmişte 5 İşçinin yaptığını şimdi 1 İşçi yapıyor. Mesailer artıyor, bir çok yerde mesai ücretleri ödenmiyor. Çalışan işçi arkadaşlarımızın üzerinde Patronların ya da patron uşaklarının baskısı artıyor. Sesini çıkaran hemen kapı dışarı ediliyor. Kısacası tersane işçisine ortaçağ köleliği dayatılıyor.

Tersanelerde bunları yaşıyoruz, Peki dışarıda? Tersanelerden çıkıp evimize doğru yol aldığımızda, mutlaka içimizde sıkıntı oluyor. Çoğu arkadaşımızın evine gidebilecek yol parası olmuyor. Televizyonlardan bol bol *"Alış - verişe çıkın, Ekonomimiz canlansın"* palavraları yükseliyor. Alış – verişe çıkmaya cesaretimiz mi var? Her şey ateş pahası... Dahası ev kiraları... Bir çoğumuz ev kirasını ödeyemiyor. Elektrik, su, doğalgaz, telefon derken, hayat çekilmez oluyor. Devlet peş peşe Temel tüketim maddelerine zam üstüne zam yapıyor. Biz işçileri diri diri mezara gömüyor.

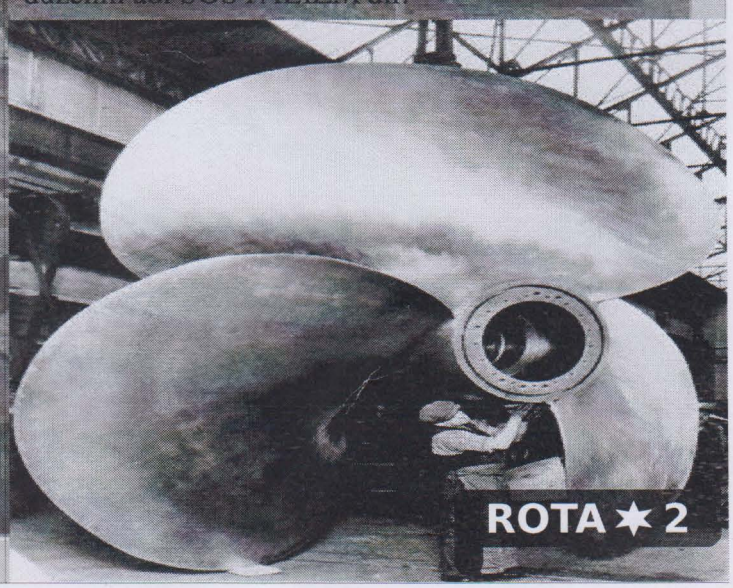
Koca gemileri Biz yapıyoruz. Bu gemilerle dünyanın her tarafına yük taşınıyor. Dünya ticaretinde önemli bir yerde duran bu gemiler bizim eserimiz. Bu gemilerden hem taşımacılık olarak hem de satış aşamasında Çuvallar dolusu para kazanıyorlar. Bu paraları biz onlara kazandırıyoruz. Tersane patronları ya da Armatörler günlerini gün ederken, Bizim bir tas çorbadan başka neyimiz kaldı?

Onlar Burjuva, Bizlerse işçiyiz. İki ayrı sınıfız yani. Onlar çalışmadıkları halde servet içerisinde yüzerler. Sermaye sahibidirler. Mülkler ve Üretim araçları onların ellerindedir. Milyonlarca işçiyi sömürerek büyürler. Yaptıkları tek iş. Helikopterle ya da lüks arabalarla işyerlerine gelmek.

Onlar Burjuva, Bizlerse işçiyiz. İki ayrı sınıfız yani. Onlar çalışmadıkları halde servet içerisinde yüzerler. Sermaye sahibidirler. Mülkler ve Üretim araçları onların ellerindedir. Milyonlarca işçiyi sömürerek büyürler. Yaptıkları tek iş. Helikopterle ya da lüks arabalarla işyerlerine gelmek. Onlar için ayrılmış ihtişamlı binalarda, döner koltuklarında oturup emir yağdırmak. İstedikleri zaman istedikleri yere giderler.

Ülkemizde her gün milyonlarca işçi olarak ağır şartlarda çalışırız. Fabrikalarda, madenlerde, tarlalarda, tersanelerde ... Bütün zenginlikleri biz yaratırız. Muazzam değerler yaratırız. Ancak bu değerlere bir avuç, yukarıda sözünü ettiğimiz Burjuva sınıfı el koyar. Biz işçileri en ağır şartlarda çalıştırır. Bizi sömürebildiği kadar büyür. Bizden ne kadar çalıyorsa o kadar büyür.

Yaratılan değerlere, zenginliklere bakıldığında bu ülkede hiç kimsenin aç kalmaması gerekiyor. Oysa milyonlarca işçi ve emekçi çalıştığı halde açlık sınırı altında yaşar. İşçi ve emekçiler ancak birleşip, Grev, direniş, işgal gibi eylem biçimleriyle bazı hakları burjuvalardan koparabilir. Bu birliktelik yakalanamadığı sürece işçiler en rezil şartlarda çalışmaya ve yaşamaya mahkum edilir. Bu dönem böyle bir dönemdir. Milyonlarca işçi ve emekçi açlıkla pençeleşmektedir. Yani İşgal, Grev ve direniş dönemi işte bu dönemdir. Gerçekte, İnsanca yaşam ve çalışma koşulları ise Kimsenin kimseyi sömürmediği, Sömürücülerin olmadığı, Üretilen malların eşit ve kardeşçe paylaşıldığı, kısacası insanın kendini insan olarak hissettiği bir düzenle mümkündür. Bu düzeni kurmak mümkündür. Bu düzenin adı SOSYALİZM'dir.

İş Cinayetleri Sürüyor!
Kan emicilerden hesap soralım!

Ustaoğlu Tersanesinde iş cinayeti

Zonguldak'ın Ereğli ilçesinde faliyet gösteren **Ustaoğlu tersanesinde** bir iş cinayeti daha gerçekleşti.

27 Ağustos 2009 günü saat 16.30 sularında **Coşkun Gemi** isimli taşeron firmada çalışan 33 yaşındaki **Hüseyin Aytaç** elektrik akımına kapıldı ve bulunduğu iskeleden zemine düştü. Ağır yaralanan Aytaç hastaneye kaldırılırken yolda hayatını kaybetti. **Hüseyin Aytaç** Evli ve 2 çocuk babasıydı.

Gerçekleşen bu iş cinayetinin ardından Jandarmalar olay yerine henüz gelmeden Aytaç'ın çalıştığı iskele kaldırılarak yerine başka bir iskele konuldu. Görgü tanığı olan işçilere ifade değiştirmeleri için Tersane patronu tarafından baskı yapıldı.

İşsizliğin, Açlığın ve Ölüm'ün kol gezdiği tersanelerde Gemiler biz işçiler için birer kara tabut olmaya devam ediyor. Gözünü kar hırsı bürümüş tersane patronları Koruyucu önlemleri almayarak, yeni işçi mezarları açmaya devam ediyor. Bütün bu vahşet devletin gözü önünde gerçekleşiyor. Sonuç ise ortada; yargılanan, hüküm giyen tek bir tersane patronu bile yok. Bir kez daha belirtelim ki bu yönlü bir beklentimiz de yok. Er ya da geç Bu Akbaba sürüsünden hesabı işçilerin örgütlü gücü soracaktır.

2009 Yılında Tersanelerde ölen işçilerin Listesi

★ 27 Ağustos; Zonguldak Ustaoğlu Tersanesinde çalışan Hüseyin Aytaç elektrik çarpması sonucu öldü.

★ 14 Ağustos; Tuzla Gemi Tersanesinde çalışan İrfan Uçkur elektrik çarpması sonucu öldü.

★ 16 Temmuz: Zongoldak Ereğli tersanesinde çalışan Hikmet Tekin elektrik çarpması sonucu öldü.

★ 8 Temmuz: Çeliktrans Tersanesinde meydana gelen patlamada Bayram Kütük yanarak can verdi.

★ 10 Haziran: 8 Haziran günü Hüseyin ibir'in ölümüne yol açan patlamada hastaneye kaldırılan süleyman Kırgül yaşamını yitirdi.

★ 8 Haziran; Çelik Tekne Tersanesinde meydana gelen patlamada Hüseyin ibir yanarak öldü.

★ 10 Nisan: Kocaeli Marmara tersanesinde yüksekten düşen Aydın Can isimli işçi öldü.

★ 10 Mart: İzmir Aliağa'da Tamir gemisinde çalışan Mustafa Sıva Gazdan zehirlenerek öldü.

★ 5 Mart Gölcük Türker Tersanesinde çalışan Şinasi Öztürk, Üzerine 1,5 ton ağırlığındaki sacın düşmesi onucu öldü.

★ 18 Şubat; Elta Denizcilik çalışanı Cemil Akgül Elektrik çarpması sonucu öldü.

★ 8 Şubat; Dentaş Tersanesinde çalışan Selim Sevgili üzerine ambar kapağı düşmesi sonucu öldü.

ÇEKSAN Tersanesinde Yangın!

İşçi sağlığı ve Güvenliği tedbirlerinin e a esinin okunmadığı Tuzla Tersanelerinde her gün yeni bir iş "kaza"sı haberi geliyor.

22 Ağustos günü de bir iş "kaza"sı haberi ÇEKSAN Tersanesinden geldi. Saat 14.00 sularında ÇEKSAN Tersanesi'ne tamir için gelen gemide yangın çıktı. Elektrik tesisatının kısa devre yapmasından kaynaklı olarak etrafta bulunan yanıcı maddeler tutuştu. Çıkan yoğun dumandan etkilenen 4 işçi zehirlenerek GİSBİR Hastanesine kaldırıldı. Salih Barutçu(22), Mehmet Baştemir (45), Nom Kaçar (26) ve Bayra Güdür (33) isimli işçilerin sağlık durumunun iyi olduğu bildirildi. Tamir için gelen gemilerde yağ ve patlayıcı gaz kalıntıları önemli oranda bulunur. Dolayısıyla burada herhangi bir patlamanın olmaması önemli bir şanstır.

Görüldüğü gibi Tuzla Tersaneleri yeni cinayetlere gebedir. Devlet de tersane patronları da işçileri ve kamuoyunu oyalayan oyunlardan vazgeçmelidir. Tuzla tersanelerinde yaratılan cinayetlerin birinci derecede sorumlusu onlardır. İşçi sağlığı ve işçi güvenliğine yeterli kaynak aktarılmalı, ölümler derhal durdurulmalıdır. Aksi halde tersane işçisinin öfkesinden kurtulamayacaklar.

Tersane İşçisi kriz masallarına kanmıyor!

Ereğli Gemi İnşaa'da direniş!

Zonguldak'ta faaliyet gösteren **Ereğli Gemi İnşa Sanayi A.Ş.**'ye bağlı ***Avşar-Şah*** isimli taşeron firmada çalışan yaklaşık 80 işçi 20 Ağustos günü tersane içinde direnişe geçti. Ereğli Gemi yetkililerinin ofis binası önünde toplanan işçiler, yaklaşık 6 aydır maaşlarını alamadıklarını belirterek oturma eylemi başlattılar. Tersane içinde toplanan işçiler gün boyu çalışmama kararı aldıklarını söyleyerek, bir sonuç alıncaya kadar eylemlerine devam edeceklerini belirttiler. Tersane işçileri aldıkları ödeme sözünden sonra eylemlerini bitirdiler.

Eylemin basında yer almasından bir gün sonra Ereğli Gemi İnşa Sanayi A.Ş Yönetimi adına Basına açıklama yapıldı. Açıklamada İşçilerin bu yönlü açıklamalarının "mesnetsiz" olduğu vurgulandı. Açıklamada *"Dünyada yaşanan finansal krize rağmen Türkiye'de faaliyetini kesintisiz sürdüren az sayıda tersaneden bir tanesiyiz. Verimli çalışma ortamını sağlamak için hiçbir çalışanı ve/veya alt çalışanını mağdur etmeden gerekli çalışmaları yapmış ve yapmaya da devam etmektedir."* denildi.

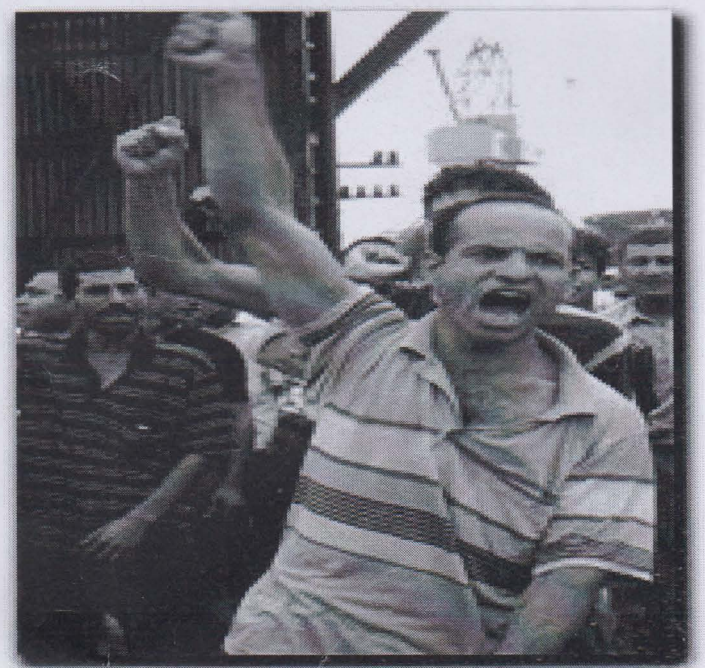
Yalan üstüne yalan söyleyen Ereğli Gemi İnşa Tersanesi patronu "kendini temize çıkarma" telaşı içerisindedir. Burada işçi arkadaşlarımızın bahsettiği düzenli bir maaşın ödenmemesidir. İşçi arkadaşlarımızın istediği cep harçlığı değil maaşın düzenli ve eksiksiz ödenmesidir. Ereğli gemi İnşa Krizden etkilenmemesine rağmen neden işçilere ücretlerini zamanında ve eksiksiz ödememektedir. İşçi arkadaşlarımız sesini çıkarmasaydı daha ne kadar süre maaşları ödenmeyecekti. Biz ücretlerle ilgili sorunları Tuzla'dan çok iyi biliyoruz. Zonguldak tersanelerindeki çalışma şartları da Tuzla tersanelerinden farklı değil. Tersane İşçisi de Tuzla'da olduğu gibi Zonguldakta da Ücret gasplarına karşı direnmesini bilir.

UM Tersanesi patronu zorbalıkta sınır tanımıyor!

İzmit Yeniköy'de kurulu bulunan UM Tersanesinde çalışan yaklaşık 150 işçi, aylardır maaşlarını alamadıkları için 1 Eylül günü iş bıraktı.

Basına yapacakları eylemin çağrısını yapan işçiler sabah saat 08.00'de yönetim binası önünde toplandılar. Fakat basının bilgi almasını önlemek için işçiler Um Tersanesi yönetimince binaya kilitlendi ve işçilerin dışarıya çıkmalarına izin verilmedi. Güvenlik ekipleri tarafından alıkonulan işçilerden sesini yükselten ve basına sorunlarını anlatmak için dışarı çıkmak isteyenlerin ismi alındı. Bu işçiler işten çıkartılmakla tehdit edildi.

UM Tersanesinde 2 yıldır sürekli işçi çıkartımı yapılıyor ve işçilere yapılan maaş ödemelerinde sıkıntı yaşanıyordu. Yaklaşık 1 haftadır üretim yapılmadığını ve kötü muamele gördüklerini söyleyen işçiler, tersane yönetimi ve Ugur Mengeneci'den açıklama beklediklerini, 2 aylık maaşlarını ve biriken mesailerini istediklerini ifade ettiler.

İşçinin

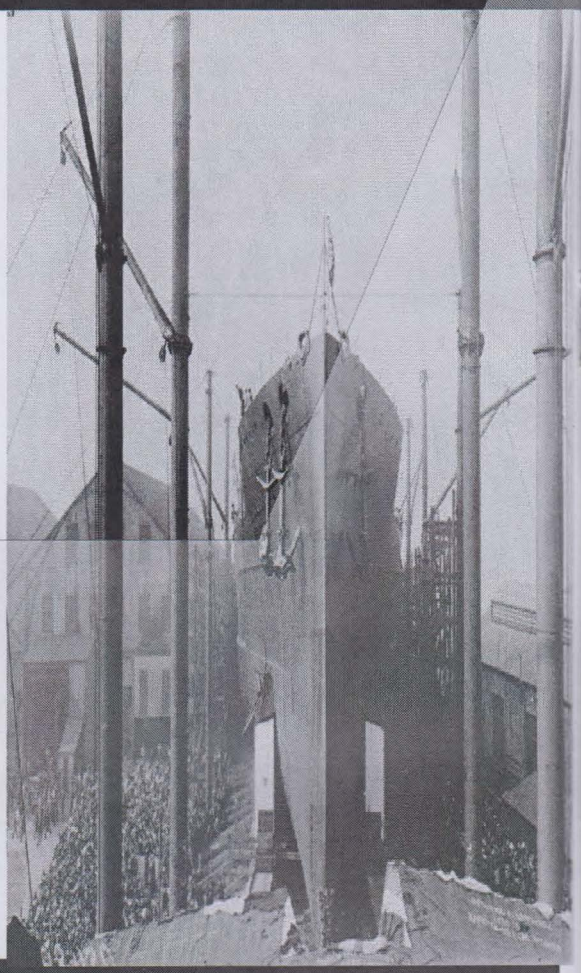
Sayın çalışan arkadaşlar!

Birlik ve Beraberlik içerisinde davranıp, yevmiyelerimizi ve maaşlarımızı belli bir düzeye getirmemiz lazım. Sosyal hak ve Kıdem tazminatları bizim yasal haklarımızdır. Ancak Tuzlada Hiçbir işveren tarafından bu haklarımız verilmiyor. Bu haklarımızı da ancak birleşerek alabiliriz. Aynı zamanda maaşlarımızı da günü gününe alabilmeliyiz. İşveren elektrik sistemini topraklamalı. Onlar yapmıyor ama topraklama olmasını biz sağlayalım. Eski ve Ekli kablo, sağlıksız ekipmanları ortadan kaldırtmalıyız. Çalışacağımız gemi ve Ambarlarda çalışmadan önce kontrollerini yaptırmalıyız.

Taşeron istihkakını alıyor. Dolar, Euro ya da altına çeviriyor, İşçi arkadaşların maaşını 2 – 3 ay sallıyor. Eldiven, Tulum, Maske ve Gözlük gibi malzemeyi zoraki veriyorlar. Bizlerden çok çok fazla iş istiyorlar. Sosyal haklarımızdan sigorta hakkını 20 – 25 gün yatırıyorlar. 5 – 10 günü ve Asgari geçim aidatını cebe indiriyorlar.

Bu şartlarda bu insanlar tabiki morali ve psikolojisi bozulup işe adapte olamıyor. Bu dalgınlık ta insanları kazazede yapıyor. Evde eş ekmek, çocuk çikolata ve sebze bekliyor. Bunu götüremeyen baba psikolojikmen çöküyor. Bunlara bir çözüm bulmak için dernek gibilerle yola çıkıp hak ve hukuklarımızı aramalıyız.

Çiçek Tersanesinden bir İşçi

UMUT BURADA!

Kardeş, Umut burada. Umudunu başka yerde arama. Eğer bu gazetede yazılan yazıları okuyup ta yaşamına devam edersen, Ya da çöp tenekesine atıp geçersen, hayatını da o çöp tenekesine attığını unutma.

Değişmesi için hayatın bir şeyler yapmaz isen, Güvencesiz çalışıp geleceksiz yaşamaya, intihara sürüklenen hayatına devam edeceksin. Umudunu çöp tenekelerine değil, bilincine kazımalısın.

Biz işçilerin, bu düzenden Hiçbir umudu yoktur. İşimizi, onurumuzu kazanmak için DERNEĞİMİZDE örgütlenmeli ve sahip çıkmalıyız.

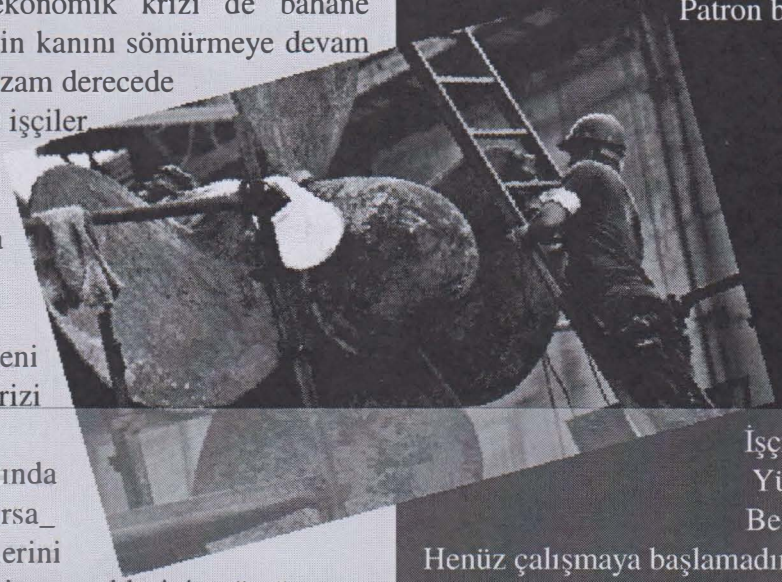
Hayatlarımız geminin karanlık tanklarına benziyor. Issız, soğuk ve boş. Ama bizim şansımız bizi bu karanlık ve geleceksizlikten kurtaracak bir birliğimizin, ışığımızın olması. Bütün tersane işçilerini ışığımız olan derneği bu dönemde sahiplenmeye çağırıyorum.

Desan Tersanesinden bir işçi...

kaleminden!

TEK YOL MÜCADELE!

Küresel ekonomik krizin yaşandığı şu günleri fırsat bilen patronlar, ekonomik krizi de bahane ederek, işçi ve emekçilerin kanını sömürmeye devam ediyor. Tersanelerde muazzam derecede ücretler geri çekildi. Öncü işçiler işten çıkarıldı. Bir çok firma ya işçilerin ücretlerini ödemiyor ya da parça parça ödüyor. Ama aynı zamanda tersane sahipleri, gözden uzakta yeni sömürü alanları açıyor. Krizi fırsata döküyor.

Tuzla tersaneler havzasında adeta kıtlık yaşanırken, Tersane sahipleri ikinci tersanelerini Yalova'ya açmış, işçilerin emeklerini sömürmeye başlamışlar bile. Ama ne hikmetse "Kriz var, para yok" diyerek işçi ve emekçilere açlığa ve sefalete terk ediyorlar.

Hükümet memurlara zam yapmamak için kılı kırk yararken, insanların temel ihtiyaçlarına yağmur gibi zam yağdırıyor. Elektriğin birim fiyatına % 20 zam yapılacağını Tv'lerden açıklıyorlar. Bir de gösteriş olsun diye akar yakıt fiyatlarında 5 kuruşluk indirim yapıyorlar. Ne kadar gülünç bir durum. Her şey ortada, tek yol Mücadeleden geçiyor.

Yalova Kocatepe Tersanesinden bir işçi

Emeğimizin Değerini İstiyoruz!

Güvertede gezerken iki "Bom"un üzerinde yürüyorduk. Denetimciler geldi diye ızgara koydular. Sözde düzelttiler ama değişen Hiçbir şey yok.

Denetimcileri Gemiye çıkarmamak için Gemi'nin elektriğini kestiler. Elektrik kesik diye denetimciler gemiye çıkmadı. Eksikliklerini göstermemek için yaptılar bunu. Makine dairesinde can güvenliğimiz yok. Çatlak kalasın üstünde çalışıyoruz. Buna da emniyetçiler bir önlem almıyor. Burada usta bizi sıkıştırıyor. Ya bu kalasın üstyüne çıkın çalışın ya da işten çıkın.

İşçi ölmüş, kalmış patronlar için Hiçbir şey Onlar yatlarda katlarda yatıyorlar. Biz emekçi insanlarız, emeğimizin değerini istiyoruz. Onlar bizim çözümümüz olmayacaktır. Biz işçiler birlikte hareketle çözeriz.

Yıldırım Tersanesinden bir işçi

Tersane kapısından giriyorum içeriye,
Park alanında Mercedesler, BMW'ler...
Patron bu gün oldukça neşeli,
Keyifle tüttürüyor,
ağzındaki cigarasını.

Yürüyorum
soyunma odasına
İçeride ter kokusu,
Dünden kalan
tozlu elbisem,
Yırtık eldivenlerim...

İşçiler uykusuz ve halsiz
Yüzleri solgun, kapkara
Bedenleri cılız ve cansız
Henüz çalışmaya başlamadım fakat,
Burnumu silsem, dünden kalan demir pasları...
İşte burası, HİDRO DİNAMİK Tersanesi
Haydi şimdi demir dövmeye
Yeni bir günde yine sömürülmeye...

D. Metin

Binlerce İşçi Birleşince şartlarımız düzelir.

Ben hemen hemen 5 yıldır tersanelerde çalışıyorum.

Bu patronlarda vicdan yok. Ellerinden gelse 24 saat çalıştırıp, ücret dahil Hiçbir hakkımızı vermeyecek. Yine sigortalar 26 gün yattı mı sorun yok diyoruz. Oysa hem gün olarak eksik, hem de yatırılan para da eksik. Çünkü sigortalarımızı asgari ücret üzerinden yatırıyorlar.

Şimdi ramazan ayındayız. Bizim taşeronumuz bize 100 TL değerinde Ramazan erzağı dağıtıyor. Güya sevaba gireceklermiş. Bir yıl boyunca istedikleri gibi kanımızı emiyorlar, bir kumanya dağıttıkları için mi sevaba girecekler?

Öyle ya da böyle tersanelerde sömürücü çok. Ücretlerimizi dahi zamanında vermiyorlar. Bu nasıl iş anlamadım? Çalış, çalış, çalış... ama elde Hiçbir şey yok. Belki bir şeyleri değiştirebiliriz. Binlerce işçi çalışınca, Kocaman gemiler üretiyor. Binlerce işçi birleşince şartlarımız düzelebilir.

GEMAK tersanesinden bir işçi

Bir eli kanlı katil'in Portresi...

KAHRAMAN SADIKOĞLU

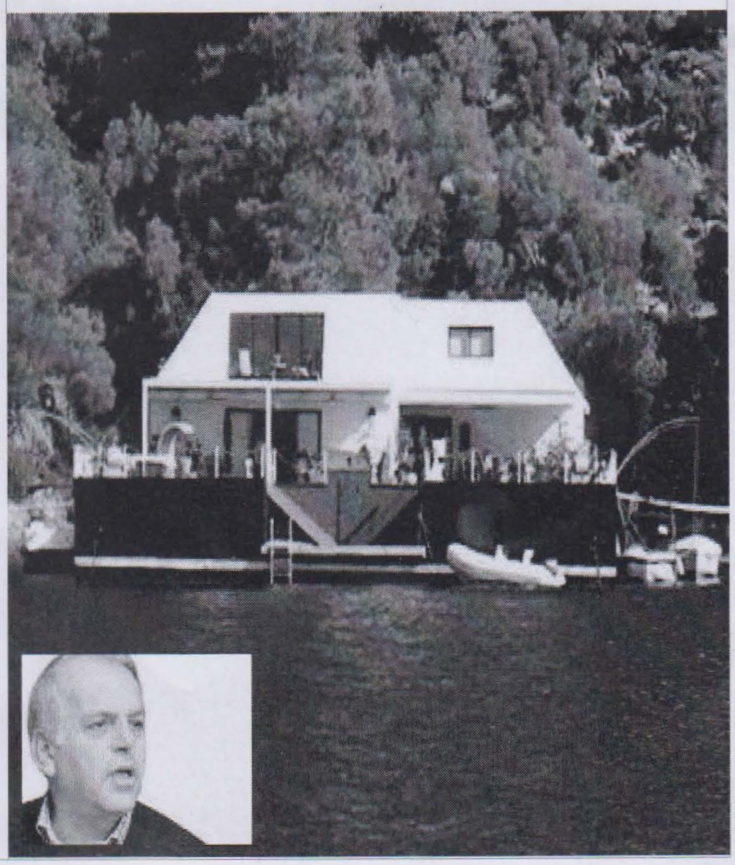
Öyle bir ülkede yaşıyoruz ki bir avuç insan ülkemizin bütün zenginliklerini elinde bulunduruyorken, biz milyonlar olan işçi ve emekçiler ise açlığa ve sefalete mahkum edilmekteyiz. Bu adaletsiz düzeni ise kendi çıkardıkları yasalarla korumaya çalışıyorlar. Kendi yasalarını uygulatmak için biz işçi ve emekçilere baskı ve zoru dayatırlarken, kendilerine geldiği zaman her zaman yasalarında boşluklar oluşturuyorlar. Bunun en büyük kanıtlarını görmek hiç de zor değil. Bir kaç örnek verirsek, geçen sene Sedef Tersanesinin sahibi Kalkavan ailesine mensup Faruk Kalkavan cipiyle Sinem Yalçın adlı kişiyi ezerek öldürdü. Sonra 3 ay hapis yattı ve serbest bırakıldı. Sonra 5 yıl 4 ay ceza aldı fakat zanlı çoktan yurt dışına çıkmış ve başka bir ülkenin vatandaşlığına geçmiştir. Yine basında uzunca bir süredir yer alan Münevver Karabulut cinayeti aynı sonuçla son bulacaktır. Bu katillerin ortak yanları sermaye sınıfının mensupları içinde olmalarıdır. Tersaneler havzasına bakarsak bugüne kadar 120'in üzerinde işçi arkadaşımız göz göre göre ölüme gönderilmesine rağmen hiç birinde tersane sahipleri yargılanmamıştır. Suçlu bulunan genel müdürler ise kısa bir süre de serbest bırakılmış ve küçük para cezalarına mahkum edilmiştir. Bütün bunlar gösteriyor ki o "yüce adalet" biz işçilere geldiği zaman işletiliyor, kendi sınıflarından birine dokunmaya başladığı andan itibaren yasalar unutulup gidiyor.

Tekrar tersaneler havzasına dönersek tersanelerin eski patronlarından Kahraman Sadıkoğlu basında bu aralar sıkça adı geçmektedir. Kahraman Sadıkoğlu 95 yılında kendi tersanesinde inşa ettiği "my fantasy" isimli barc "yüzer ev" koruma altında olan koylara demirleyerek sık sık ülkenin sayılı zenginlerini ağırladığı yüzer ev denize elverişli belgesi yokmuş. Yaklaşık 10 yıldır Göcek'te Sarsala koyunda demirli yüzer ev Denizcilik Müşteşarlığında "gezi amaçlı barc"olarak kayıtlı. 10 yıldır karayla bir bağlantısı olmadığı için, herhangi bir belediyeye ya da mal müdürlüğüne işgaliye parası ödemiyor. Bu olay gösteriyor ki Sadıkoğlu açıkça sermayenin kendi koyduğu yasalara karşı suç işliyor ve hiçbir yaptırımda bulunmuyor.

Sadıkoğlu tersanesinde 2005 yılında iskelenin yıkılması sonucu 3 işçi iş cinayetine kurban gitmişti. Savcılığın olayı araştırması sonucu Sadıkoğlu Tersanesinin çalışma ruhsatı bulunmamaktaydı. Fakat yine aynı devlet bu konuyu da es geçerek olayın üzerini kapattı. Aynen Sedef Tersanesinin kullandığı elektriğin yüzde 80'nin kaçak olması gibi.

Tablonun bir tarafında bankaları boşaltana, ruhsatsız tersane çalıştırana, sigortasız işçi çalıştırana, işçinin maaşını aylarca ödemeyene vb... ödüller yağdırılırken, bir tarafta da, hakkını istedi diye polisler tarafından acımasızca dövülen işçiler, baklava çaldı diye 6 yıl hapse mahkum edilen çocuklar... Bir tarafta yüzen evler, bir tarafta gecekondular, bir tarafta saraylar, saltanatlar, bir tarafta açlık, yoksulluk. Bir tarafta bir avuç zevki sefa içinde yaşayan insan, bir tarafta ölmeye mahkum edilen milyonlarca insan.

Artık dönem çürüyen bu düzenden, bu düzenin sahiplerinden hesap sorma dönemidir. Kendi krizlerinin faturasını bize kesen sermaye sınıfına dur demenin vaktidir. Bizim için tek çıkar yol örgütlenip mücadeleye geçmektir.

Çalışma Bakanı Ömer Dinçer
Tersane Patronlarının Hizmetinde!

Tuzla Tersanelerinde Devletin iş cinayetleri karşısında aldığı tutum başta biz tersane işçileri olmak üzere bütün kamuoyu tarafından yakından bilinmektedir. Göstermelik Birkaç tersane kapatmak dışında ölümleri durdurma konusunda tek bir adım atmayan devlet bugüne kadar yaşanan ve yaşanmakta olan iş cinayetlerinin sorumlularındandır.

Bilindiği üzere Devletin neredeyse tüm birimleri Tersanelerle yakından ilgilendi. Elbetteki Tersane işçisinin çalışma şartlarını düzeltmek için değil, Tersane patronlarını desteklemek için vardı. Çalışma Bakanı Faruk Çelik'ten, Değişik partilerden oluşan Milletvekillerine, Başbakandan Cumhurbaşkanına her kurum Tuzlayla ilgili bir şeyler söyledi. Raporlar düzenledi. Ama hiç biri tersane patronlarını incitmedi. Tersine sırtlarını sıvazlayarak "yola devam" mesajları verdi. Bu söylenen sözlerden tutun da hazırlanan yasa ve yönetmeliklere kadar böyle. İş Cinayetlerini her fırsatta işçiye bağlayarak, işçileri "Cahil" olmakla suçladı. Ölümleri yaratan koşulların asli nedenini oluşturan Tersane patronlarına ve onların kar kapısı taşeron şirketlere hiç dokunulmadı.

Yer yer Kazara Faruk Çelik "sert" açıklamalar yaptı. Yer yer "Tuzla tahliye edilecek" dedi. Yer yer "Tersaneler kapanmalı" dedi. Hatta daha da ileri giderek yapamayacağı halde kendini aşan sözler söyledi; *"Önlem almayan İşverenin canını yakarım..."*

Bu palavralar arasında İşçilerin canı yanmaya devam etti. Ölüm listesi gittikçe kabarıyordu. Bu kez "Buradaki sorunlar beni aşıyor" diyerek bir köşeye çekildi. Biz zaten biliyorduk, Tersane sermayesiyle uğraşmanın onun boyunu aşacağını. Ne de olsa bu düzende Tersane patronları ondan daha rütbeli. Yapamayacağı halde yine de söyleyiverdi bu sözleri. Çünkü kamuoyu tepkisinden korkuyordu. Tersane patronları Çalışma Bakanı Faruk Çelik'e çok tepki gösterdi. İşte bundan sonra Başbakan Tayyip Devreye girerek mevcut hatayı düzeltti. Sedef Tersanesinde yaptığı konuşma tüm tersane patronlarına verilmiş bir mesaj niteliğindeydi. Tersane Patronlarına her türlü desteği vereceğini açıkladı. Aradan çok zaman geçti. Faruk Çelik gitti, yerine yeni çalışma Bakanı olarak Ömer Dinçer getirildi.

Bayağı bir süredir görevde olan Ömer Dinçer Tuzlaya dokunmamaya özel bir önem gösterdi. Kamuoyu Tersanelerde sürüp giden ölümlere ne zaman bir açıklama gelecek diye beklerken, 26 Ağustos günü Ömer Dinçer Basına bir açıklama yaptı. Tuzla'da iş güvenliğinden taşeron firmanın yanı sıra işverenin de sorumlu tutulacağını belirterek, *"Üst işveren taşeronların alacağı tedbirden sorumlu olmalı. Özellikle Tuzla'da böyle bir uygulama yapılmalı. Tedbir almayana en ağır ceza vermeli"* dedi.

4857 Sayılı iş kanununa göre bir işletmede bulunan iş yerinde çalışan işçilerin her türlü haklarından alt ve üst işveren "sorumluluk ortağıdır"lar. Bu zaten mevcut yasada var. Sorun şu ki Tuzlada asıl işlerin bölünerek taşeron şirketlere devredilmesi yasağı açık bir şekilde çiğneniyor. Bakan Ömer Dinçer yasalara göre suç sayılan bu yasa maddesini de tıpkı tersane patronları gibi çiğnemektedir. Taşeronluğu meşru görmektedir. Tersanelerde Üst işverenler, hayli maliyetli olan İşçi sağlığı ve güvenliği tedbirlerini, bunu mali olarak kaldıramayacak alt işverenlerin üstüne yıkmaktadır. Demek ki Bakan Ömer Dinçer burada Tersane patronlarının izinde gitmektedir. Tıpkı diğerleri gibi.

Bakan Dinçer, Laflarını tartmadan konuşmuş olmalı ki söylediği şeylerin kendisini vurduğunun farkında değil. Diyor ki *"Üst işveren taşeronların alacağı tedbirden sorumlu olmalı"* Tedbiri asıl alması gerekenin Üst işveren yani Tersane patronu olduğunu söyleyemiyor. Belli ki Ömer Dinçer'de Tersane patronlarına dokunmamak için özel bir çaba harcıyor. Tedbir alması gereken taşeronlar tedbir almazsa en ağır bir şekilde cezalandırılmalı diyor. Patronlara bir kıyak daha geçiyor.

Ne Dinçer ne de bir başkasının iş cinayetlerini durdurmayacağını çok iyi biliyoruz. Ancak ve ancak tersane işçileri patronlar üstünde bir basınç oluşturarak önlem aldırabilir. Bu da iyi bir örgütlülükten ve dişe diş bir mücadeleden geçiyor. Tersane işçisi bu günkü suskunluğunu eni sonu aşacaktır. Patronlara ve onların devletine karşı verilmesi gereken dişe diş mücadeleyi onlardan esirgemeyecektir.

12 Eylül karanlığını yırtacağız!

12 Eylül cuntası bizzat ABD tarafından organize edildi. Amaç 24 Ocak kararlarının uygulanabilmesiydi. 24 Ocak kararları işçi sınıfı ve emekçilere kölelik koşullarını dayatan kararlardı. Devlet işte bu kararları hayata geçirebilmek için öncelikle devrimci güçler'i ezmeliydi. Devrimci güçler ezilirse toplumun tümünün teslim alınacağını Biliyordu. 12 Eylül cuntası devrimci direnişle de karşılandı İşkencehanelerde, Cezaevlerinde ve İdam sehpalarında devrimciler asla boyun eğmediler.

Grev ve direnişlerde bulunan işçilere de terör estirildi. Grev çadırları dağıtıldı. 12 Eylül cuntası toplumun üzerinden bir silindir gibi geçti. 1983 yılında parlamenter sisteme geçilmesi öngörülüyordu, ancak bu 12 Eylül rejiminin kalıcı hale getirildiği bir parlamenter sistem olacaktı. Darbe Amerika tarafından sevinçle karşılandı. "Bu kez bizim çocuklar başardı" diyerek darbeciler kutsandı.

Bugün halen darbenin izleri yoğun bir şekilde sürüyor. Grev ve direnişler "milli güvenlik" gerekçesiyle yasaklanıyor. Eğitim paralı hale getirilerek, okulların kapıları işçi – emekçi çocuklarına kapatılıyor. Çıkarılan yasalarla Işçi sınıfı ve emekçilerin kazanmış olduğu 250 yıllık haklar ellerinden alınarak ortaçağ köleliğine mahkûm ediliyor. En ufak bir hak arama eylemi devlet terörüyle karşılanıyor. 12 Eylül rejimi bu uygulamalarla tüm hızıyla sürüyor.

12 Eylül karanlığı ancak ve ancak işçi ve emekçilerin hak ve özgürlüklerine sahip çıkmasıyla, Sermaye iktidarına karşı mücadele etmesiyle mümkündür.

- 650 Bin kişi gözaltına alındı. 50 kişi asıldı.
- 1 Milyon 683 Bin kişi fişlendi.
- 517 kişiye idam cezası verildi.
- 30 Bin kişi sakıncalı olduğu için işten atıldı.
- 171 kişi işkencede öldürüldü.
- Cezaevlerinde 299 kişi katledildi.
- 144 kişi kuşkulu bir şekilde öldürüldü.

Haramilere İstanbul'u dar etmek için...

İŞÇİ EMEKÇİ BARİKATLARINA!

Emperyalist-kapitalist sistemin en temel kurumları IMF ve Dünya Bankası her yıl düzenli olarak gerçekleştirdikleri yıllık toplantılarını bu yıl 1-7 Ekim'de İstanbul Kongre Merkezi'nde yapacaklar.Tabiki emperyalistlerin toplanma nedeni dünyada var olan krizi bir yandan fırsata çevirmek öte yandan ise krizin faturasını işçi ve emekçilere hepten kesmenin yollarını tartışmak.

Türkiye IMF ve DB'nin en eski üyesidir. Türkiye'nin üyeliği bu kurumlara 1947'den beri vardır. Dünyada birçok ülke bu kurumlara bağlılıklarına son verirken şu an sadece iki ülke bu kurumlara bağlı hareket etmektedir. Bunlardan biri Türkiye diğeri Peru'dur.

Bu emperyalist kuruluşların temel amacı biz işçi ve emekçilerin sırtına vurulan kölelik prangalarını daha da kalınlaştırmaktır. Bunların amacı krizin faturası olan işten atılmaları, kölelik ücretlerini, esnek çalışmayı sıradan bir uygulama haline getirebilmenin zeminini yaratmaktır.

Sermayenin amacı emperyalistlere sırtını dayayarak ve onlarla uşakça işbirliğine girerek bugün yaşam koşullarımızı daha da ağırlaştırarak bizi sefaletin dipsiz kuyusuna gömmektir. Kimilerimizi tersanelerde iş cinayetlerine kurban ederken hayatta kalanlarımıza sürünerek yaşamayı dayatmaktadırlar.

Bizler işçi ve emekçiler olarak krizi fırsata çevirenlere ve faturasını her geçen gün daha da ağır bir biçimde bizlere ödetenlere karşı 1-7 Ekim'de sokağa eyleme direnişe geçerek ülkemizde emperyalizme ve işbirlikçilerine geçit vermemek için mücadeleye atılmalıyız.

İstanbul sel altında; 33 ölü

SEL DEĞİL, BU DÜZEN ÖLDÜRÜYOR!

7 Eylül'den itibaren başlayan yağışlar'ın ardından İstanbul ve Trakya'da büyük bir felaket tablosu ortaya çıktı. Meydana gelen sel'de 33 kişi hayatını kaybetti. Ayrıca bölgede hayat büyük ölçüde felç oldu. Bir çok ev yıkılırken, köprüler ve yollar çöktü, yerleşim merkezleri sular altında kaldı.

Bu felaket tablosunun en vahim olanı kuşkusuz, 7 kadın işçinin boğularak ölmesiydi. Pameks tekstil'de çalışan 7 kadın işçi dışarıdan açılıp kapanan, penceresi olmayan küçük bir pikapla işe gidiyorlardı. Pikap 7 kadın işçiye mezar oldu.

Sağlıklı bir gelişme planı olsaydı, alt yapısı eksiksiz kentler olsaydı. Bu ölümler olmayacaktı. Fakat bu düzen kar üstüne kurulu bir düzendir. Ve bu düzenin sahipleri bir avuç para babasıdır. Onların evlerini su basmaz, onlar kanserve kutusuna benzeyen servisleri kullanmazlar, emirleri altında sayısız lüks araç bulunmaktadır. Yaşadıkları yalılar bu ülkenin en nadide yerlerindedir.

Bu ülkede işçi sınıfı ve emekçilerin üreterek yarattıkları servetle alt yapı sorunları çok rahat çözülebilir. Ancak yaratılan servet bir avuç para babasının elindedir ve istedikleri gibi çarçur etmektedirler. Toplumun yarattığı bu zenginlikler toplumun genel çıkarları için kullanılsaydı zaten doğal afetler bir felakete dönüşmezdi.

Toplumsal serveti ellerinde bulunduranlar, yani sermaye sınıfı, ellerindeki serveti zaten işçi sınıfı ve emekçileri dipsiz bir sömürüye maruz bırakarak elde eder. Dolayısıyla bu elde ediş, sermaye sınıfının, kendi sınıf iktidarını sağlama almak için kullanılır.

Bu ülkedeki kaynaklar öylesine zengindir ki, toplum yararına kullanılırsa tek bir kişi yoksul kalmaz. Oysa ülke Aç ve yoksul insanla dolu. Bu yoksulluğun yanı sıra emekçilerin yaşadığı yerler sağlıklı bir alt yapıdan yoksun olan yerlerdir. En ufak bir yağmurda çamur deryasına dönüşen gecekondu sokakları,yine sağanak bir yağmurda deryaya dönüşüp, insanları yutmaktadır.

Dünya kenti olarak lanse edilen İstanbul'daki kent yapısı bu düzenin çürümüşlüğünün en bariz göstergesidir. Zira çamura ve sulara gömülen varoşların dibinde gökdelenler yükselmektedir. Dolayısıyla bu düzen içerisinde kodamanların birer cennet kurup sefa sürdükleri kentler, işçi ve emekçiler için mezarlıktır.

Bu düzenin çivisi çıkmıştır. Emekçilere açlık, sefalet, acı ve göz yaşından başka bir şey veremez. Nitekim son yaşanan felaketin ardından sermayenin kurumları yaptıkları açıklamalarla neredeyse selde yaşamını kaybeden insanları suçlamaktadır. Dahası yerel iktidarlar bu konudaki sorumlulukları birbirlerine atmaktan geri durmamışlardır. Oysa hepsi birbirinin aynıdır. Dünkü yerel yönetimlerle bu günkü yerel yönetimler arasında tek bir fark yoktur. Dolayısıyla yaşanan acı tablonun da sorumlusudurlar. Birbirlerini suçlamaları beyhude bir çabadır. Hepsi de bu düzenin en asli sürdürücüleridir.

Felaket, bir deprem ya da sel olayının yaşanması ile ilgili değildir. Bu düzen tüm kurumlarıyla birlikte asıl felaketin kendisidir. Şimdi devlet kurumları "Takdir – i ilahi" diyerek sorumluluktan sıyrılmaya çalışıyorlar.

Tuzla tersanelerinde yaşanan iş cinayetlerine karşı da benzer açıklamalarda bulunmuşlardı. İşçi sağlığı ve güvenliği tedbirlerini almamanın adı "Kader" oluyordu. Gisan Tersanesindeki filika testinde denek olarak kullanılan işçilerin denizde boğulmasını sağlayan da, Gemi Ambarında çıkan yangın'ın yayılmaması ve geminin daha fazla hasar görmemesi için Ambar kapaklarını işçilerin üzerine kapatarak diri diri yakan da aynı düzendir.

Zira onlar için "Mülk" her şeyden önemlidir. Yeter ki gemileri yanmasın, yeter ki şatoları zarar görmesin, yeter ki yatları, katları, sarayları saltanatları zarar görmesin. İsterse Binlerce emekçi selde boğulabilir. '99 Marmara depreminde olduğu gibi binalar 50 bin kişiye mezar olabilir. Hatta onlar bu vahşeti fırsata çevirmesini de bilir. Hatırlanacağı üzere Marmara depreminde emekçilerin acıları üstünde tepinerek gece yarısı sosyal yıkım yasalarını geçirmişlerdi.

Yine yaparlar / yapacaklar. Binlerce hatta on binlerce kişi ölse bile kendi karlarını düşünmeye devam edecekler. Yeni yıkım yasaları, zamlar, sürgit gidecek. Çünkü Kapitalizmin anayasası kar'dır. "Mülk" her şeyin üstündedir. O yüzden sermayenin medyası ölen insanlardan çok, "yağmacıları" ele aldı.

Acılarımız ve yıkımlarımız üzerinden kendi saltanatlarını güçlendirmenin yollarını arayanların mülkleri bir gün bütün toplumun olacak.

Selde de, Depremde de
Tersanede de öldüren
KAPİTALİZM'dir!

KAPİTALİZMİ ÖLDÜRÜN!

Anatolia / AP